

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Ul. Ivana Gundulića 27, Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Općinski sud u Splitu, po sutkinji Branki Šolić, u pravnoj tužitelja Borisa Novaka, Kaštel Lukšić, Šetalište Miljenka i Dobrile 17A, OIB:97691947024 zastupan po punomoćnika tužitelja Borku Bebiću, odvjetniku u Splitu protiv tuženika Milenka Komšića, OIB: 99242504985, Vinkovci, Diljeva ulica 4, zastupan po punomoćnici Vesni Škare Ožbolt, odvjetnici u Zagrebu, radi smetanja posjeda, nakon provedene javne i usmene glavne rasprave zaključene dana 11.rujna 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 02.listopada 2026. na ročištu za objavu,

r i j e š i o j e

I. Time što je na krajnjem sjevernom dijelu nekretnine označene kao čest.zgr. 16/1 K.O. Kaštel Lukšić, i to uz među s nekretninom označenom kao čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić, izgradio zid od betonskih blokova (bloketa) u prizemlju i na prvom katu duž cijelog južnog pročelja nekretnine označene kao čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić i zazidao dvojna vrata i prozor na južnom pročelju tužiteljeve zgrade položene na čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić, i to jedna vrata u prizemlju, te jedna vrata i prozor na prvom katu zgrade položene na čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić, tuženik je zasmetao i oduzeo tužitelju zadnji mirni i faktični posjed nekretnine označene kao čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić s južne strane, što uključuje i posjed vidika, posjed prirodnog svjetla, posjed južnog pristupa u tu nekretninu i posjed pristupa južnoj fasadi iste, pa je tuženik dužan ubuduće kaniti se svakog takvog i sličnog smetanja u tužiteljev posjed nekretnine označene kao čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić.

II. Time što je na krajnjem sjevernom dijelu nekretnine označene kao čest.zgr. 16/1 K.O. Kaštel Lukšić, i to uz među s nekretninom označenom kao čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić, izgradio zid od betonskih blokova (bloketa) u prizemlju i na prvom katu duž cijelog južnog pročelja nekretnine označene kao čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić i zazidao dvojna vrata i prozor na južnom pročelju tužiteljeve zgrade položene na čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić, i to jedna vrata u prizemlju, te jedna vrata i prozor na prvom katu stambene zgrade položene na čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić, tuženik je zasmetao tužitelja u zadnjem mirnom i faktičnom posjedu prava služnosti puta, i to stvarne služnosti staze, na teret nekretnine označene označene kao čest.zgr. 16/1 K.O. Kaštel Lukšić kao poslužne nekretnine, a u korist nekretnine označene čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić kao povlasne nekretnine, i to baš na teret dijela poslužne nekretnine označene kao čest.zgr. 16/1 K.O. Kaštel Lukšić koji je u skici izmjere „U Splitu, veljača 2025. god.“ izrađenoj od strane stalnog sudskog vještaka za geodeziju Ivana Rapića mag.ing.geod.et geoinf. (koja skica je sastavni dio ovog rješenja)

omeđen slovima A- B-C-D-E-F-A i površine je 6 m², pa je tuženik dužan ubuduće kaniti se svakog takvog i sličnog smetanja u tužiteljev posjed opisanog prava služnosti puta.

III . Utvrđuje se da je tužba povučena u dijelu u kojem je istaknut tužbeni zahtjev kojim se traži da se tuženiku naloži uspostaviti prijašnje posjedovno stanje na način da sukladno pravilima građevinske struke u cijelosti ukloni zid od betonskih blokova (bloketa) u prizemlju i na prvom katu duž cijelog južnog pročelja nekretnine označene kao čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić.

IV.Odbija se prijedlog tužitelja radi osiguranja nenovčane tražbine postavljen kao glavni prijedlog, a koji glasi :

„Radi osiguranja nenovčane tražbine koju tužitelj-predlagatelj osiguranja ima s osnova smetanja posljednjeg mirnog posjeda nekretnine označene kao čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić, te posljednjeg mirnog posjeda prava stvarne služnosti puta opisanog pod točkom II. tužbenog zahtjeva, prema tuženiku-protivniku osiguranja Milenku Komšiću, OIB: 99242504985, a radi sprječavanja daljnjeg nastanka štete na predmetnoj nekretnini i imovini tužitelja-predlagatelja osiguranja Borisa Novaka, OIB: 97691947024, određuje se

p r i v r e m e n a m j e r a

1. Zabranjuje se tuženiku-protivniku osiguranja da osobno ili posredstvom treće osobe izvodi bilo kakve građevinske radove na krajnjem sjevernom dijelu nekretnine označene kao čest.zgr. 16/1 K.O. Kaštel Lukšić, i to uz među s nekretninom označenom kao čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić, a osobito građevinske radove radi izgradnje zida od betonskih blokova (bloketa) na krajnjem sjevernom dijelu nekretnine označene kao čest.zgr. 16/1 K.O. Kaštel Lukšić uz među s nekretninom označenom kao čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić, i to u prizemlju i na prvom katu duž cijelog južnog pročelja nekretnine označene kao čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić, koje pročelje je označeno plavom bojom i slovima A-B u skici identifikacije Geodetskog vještva BR PR-25/V/26 izrađenog u ožujku 2026. godine u Splitu od strane stalnog sudskog vještaka za područja geodezije i procjene vrijednosti nekretnina Zdeslava Veiga, mag.ing.geod. et geoinf. (koje Geodetsko vještvo sa skicom identifikacije je sastavni dio ovog rješenja), sve pod prijetnjom izricanja novčane kazne.

2. Privremena mjera zabrane izvođenja građevinskih radova opisanih u točki 1. ovog rješenja smatra se provedenom dostavom ovog rješenja tuženiku-protivniku osiguranja.

3. Tuženiku-protivniku osiguranja zaprječuje se novčana kazna od 3.980,00 EUR za slučaj da postupi suprotno zabrani iz točke 1. ovog rješenja.

4. Sud će tuženiku-protivniku osiguranja, po prijedlogu tužitelja-predlagatelja osiguranja, izreći zapriječenu novčanu kaznu utvrđenu točkom 3. ovog rješenja ako postupi suprotno zabrani iz točke 1. ovog rješenja.

5. Ovo rješenje o određivanju privremene mjere ima učinak rješenja o ovrsi.

6. Žalba izjavljena protiv ovog rješenja ne odgađa njegovo izvršenje.

7. Ova privremena mjera trajati će do proteka roka od petnaest dana od dana nastupanja ovršnosti u ovom parničnom postupku Općinskog suda u Splitu u kojem je donesena. "

V. Odbija se prijedlog tužitelja radi osiguranja nenovčane tražbine postavljen kao prvi podredni prijedlog, a koji glasi :

„Radi osiguranja nenovčane tražbine koju tužitelj-predlagatelj osiguranja ima s osnova smetanja posljednjeg mirnog posjeda nekretnine označene kao čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić, te posljednjeg mirnog posjeda prava stvarne služnosti puta opisanog pod točkom II. tužbenog zahtjeva, prema tuženiku-protivniku osiguranja, a radi sprječavanja daljnjeg nastanka štete na predmetnoj nekretnini i imovini tužitelja-predlagatelja osiguranja, određuje se

p r i v r e m e n a m j e r a

1. Nalaže se tuženiku-protivniku osiguranja da u roku od 3 (tri) dana od dana dostave ovog rješenja, sukladno pravilima građevinske struke u cijelosti ukloni zid od betonskih blokova (bloketa) koji je izgrađen na krajnjem sjevernom dijelu nekretnine označene kao čest.zgr. 16/1 K.O. Kaštel Lukšić uz među s nekretninom označenom kao čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić, i to duž cijelog južnog pročelja nekretnine označene kao čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić, kako u prizemlju tako i na prvom katu, koji zid je označen plavom bojom i slovima A-B u skici identifikacije Geodetskog vještva BR PR-25/V/26 izrađenog u ožujku 2026. godine u Splitu od strane stalnog sudskog vještaka za područja geodezije i procjene vrijednosti nekretnina Zdeslava Veiga, mag.ing.geod. et geoinf. (koje Geodetsko vještvo sa skicom identifikacije je sastavni dio ovog rješenja), i omogući tužitelju nesmetani prolaz preko dijela nekretnine označene kao čest.zgr. 16/1 K.O. Kaštel Lukšić koji je površine 6 m² i omeđen je slovima A-B-C-D-E-F-A u skici identifikacije Geodetskog vještva BR PR-25/V/26 izrađenog u ožujku 2026. godine u Splitu od strane stalnog sudskog vještaka za područja geodezije i procjene vrijednosti nekretnina Zdeslava Veiga, mag.ing.geod. et geoinf. (koje Geodetsko vještvo sa skicom identifikacije je sastavni dio ovog rješenja), te nesmetan ulaz kroz vrata položena u prizemlju i na prvom katu stambene zgrade izgrađene na čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić.

2. Tužitelj-predlagatelj osiguranja ovlašten je osobno ili putem trećih osoba, i to o trošku tuženika-protivnika osiguranja sukladno pravilima građevinske struke u cijelosti ukloniti zid od betonskih blokova (bloketa) koji je izgrađen na krajnjem sjevernom dijelu nekretnine označene kao čest.zgr. 16/1 K.O. Kaštel Lukšić uz među s nekretninom označenom kao čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić, i to duž cijelog južnog pročelja nekretnine označene kao čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić, kako u prizemlju tako i na prvom katu, koji zid je označen plavom bojom i slovima A-B u skici identifikacije Geodetskog vještva BR PR-25/V/26 izrađenog u ožujku 2026. godine u Splitu od strane stalnog sudskog vještaka za područja geodezije i procjene vrijednosti nekretnina Zdeslava Veiga, mag.ing.geod. et geoinf. (koje Geodetsko vještvo sa skicom identifikacije je sastavni dio ovog rješenja), ako tuženik-protivnik osiguranja ne postupi u roku i po nalogu iz točke 1. ovog rješenja.

3. Ovo rješenje o određivanju privremene mjere ima učinak rješenja o ovrsi.

4. Žalba izjavljena protiv ovog rješenja ne odgađa njegovo izvršenje.

5. Ova privremena mjera trajati će do proteka roka od petnaest dana od dana nastupanja ovršnosti u ovom parničnom postupku Općinskog suda u Splitu u kojem je donesena. "

VI. Odbija se prijedlog tužitelja radi osiguranja nenovčane tražbine postavljen kao drugi podredni prijedlog, a koji glasi:

„Radi osiguranja nenovčane tražbine koju tužitelj-predlagatelj osiguranja ima s osnova smetanja posljednjeg mirnog posjeda nekretnine označene kao čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić, te posljednjeg mirnog posjeda prava stvarne služnosti puta opisanog pod točkom II. tužbenog zahtjeva, prema tuženiku-protivniku osiguranja, a radi sprječavanja daljnjeg nastanka štete na predmetnoj nekretnini i imovini tužitelja-predlagatelja osiguranja određuje se

p r i v r e m e n a m j e r a

1. Nalaže se tuženiku-protivniku osiguranja Milenku Komšiću, OIB: 99242504985, da u roku od 3 (tri) dana od dana dostave ovog rješenja, sukladno pravilima građevinske struke u cijelosti ukloni zid od betonskih blokova (bloketa) koji je izgrađen na krajnjem sjevernom dijelu nekretnine označene kao čest.zgr. 16/1 K.O. Kaštel Lukšić uz među s nekretninom označenom kao čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić, i to duž cijelog južnog pročelja nekretnine označene kao čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić, kako u prizemlju tako i na prvom katu, koji zid je označen plavom bojom i slovima A-B u skici identifikacije Geodetskog vještva BR PR-25/V/26 izrađenog u ožujku 2026. godine u Splitu od strane stalnog sudskog vještaka za područja geodezije i procjene vrijednosti nekretnina Zdeslava Veiga, mag.ing.geod. et geoinf. (koje Geodetsko vještvo sa skicom identifikacije je sastavni dio ovog rješenja), i omogući tužitelju Borisu Novaku, OIB: 97691947024, nesmetani prolaz preko dijela nekretnine označene kao čest.zgr. 16/1 K.O. Kaštel Lukšić koji je površine 6 m² i omeđen je slovima A-B-C-D-E-F-A u skici identifikacije Geodetskog vještva BR PR-25/V/26 izrađenog u ožujku 2026. godine u Splitu od strane stalnog sudskog vještaka za područja geodezije i procjene vrijednosti nekretnina Zdeslava Veiga, mag.ing.geod. et geoinf. (koje Geodetsko vještvo sa skicom identifikacije je sastavni dio ovog rješenja), te nesmetan ulaz kroz vrata položena u prizemlju i na prvom katu stambene zgrade izgrađene na čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić.

2. Tuženiku-protivniku osiguranja zapriječuje se novčana kazna od 110,00 EUR za svaki dan zakašnjenja ako ne postupi u roku i po nalogu točke 1. ovog rješenja.

3. Sud će tuženiku-protivniku osiguranja po prijedlogu tužitelja-predlagatelja osiguranja, izreći zapriječenu novčanu kaznu utvrđenu točkom 2. ovog rješenja ako ne postupi u roku i po nalogu iz točke 1. ovog rješenja.

4. Ovo rješenje o određivanju privremene mjere ima učinak rješenja o ovrsi.

5. Žalba izjavljena protiv ovog rješenja ne odgađa njegovo izvršenje.

6. Ova privremena mjera trajati će do proteka roka od petnaest dana od dana nastupanja ovršnosti u ovom parničnom postupku Općinskog suda u Splitu u kojem je donesena.

7. Dužan je tuženik-protivnik osiguranja u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tužitelju-predlagatelju osiguranja trošak sastava prijedloga za donošenje ove privremene mjere sa zateznom kamatom od dana odluke do dana isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope (koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih

postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.“

VII. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana isplatiti tužitelju na ime parničnog troška iznos od 2.624,29 EUR sa zateznom kamatom tekućom od dana presude do dana isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine dok se zahtjev za više zatraženo u iznosu od 70,71 EUR odbija kao neosnovan.

VIII. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana isplatiti tužitelju na ime troška pristupa na ročište za objavu iznos od 62,50 EUR sa zateznom kamatom tekućom od dana presude do dana isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1.1.Dana 04.lipnja 2026. tužitelj je pred ovim sudom ustao tužbom radi smetanja posjeda. U činjeničnom izlaganju tužbe navodi da je vlasnik nekretnine oznake čest.zgr.16/2, ZU 82, k.o. Kaštel Lukšić koja u naravi predstavlja stambenu zgradu prizemlje i kat dok je tuženik vlasnik susjedne nekretnine čest.zgr.16/1, ZU 79, k.o. Kaštel Lukšić i to stambene zgrade sa stubištem i balkonom- podestom. Obje stranke nalaze se u suposjedu predmetnog stubišta i balkona te betonskog platoa koji se nalazi ispod balkona – podesta. Pojašnjava da se u nekretninu tužitelja pristupa preko dijela tuženikove nekretnine koji u naravi predstavlja kameno stubište i balkon te betonski plato u prizemlju iznad kojeg se nalazi dio balkona. Tako tužitelj u prizemlje svoje zgrade pristupa preko betonskog platoa koji se nalazi ispod balkona dok na prvi kat svoje nekretnine tužitelj pristupa preko kamenog stepeništa i balkona tuženika.

1.2.U odnosu na utuženo smetanje posjeda opisuje da je tuženik dna 10.svibnja 2025. započeo građevinske radove na međi nekretnina čest.zgr.16/2 i čest.zgr.16/1 te je izgradio zid od betonskih blokova u prizemlju i na katu duž cijelog južnog pročelja tužiteljeve nekretnine čest.zgr.16/2 čime je zazidao dvojna vrata i prozor na južnom pročelju i to vrata u prizemlju te vrata i prozor na prvom katu. Na taj način je zasmetao tužitelja u zadnjem mirnom posjedu nekretnine čest.zgr.16/2 te suposjedu nekretnine čest.zgr.16/1.Predmetnim bespravno izgrađenim zidom tužitelju je u cijelosti onemogućen pristup u prizemlje i prvi kat njegove nekretnine označene kao čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić s južne strane, te mu je zaklonjen vidik i prirodno svjetlo, kao što mu je i zasmetao njegov posjed prava služnosti puta, i to stvarne služnosti staze, koji posjed prava služnosti tužitelj ima na teret dijela nekretnine označene kao čest.zgr. 16/1 K.O. kojeg je pobliže naznačio na priloženoj skici izmjere " U Splitu, veljača 2025."

1.3. Za gore opisano postupanje tuženika, tužitelj i njegova kćerka Mirjam-Elizabeth Novak su saznali dana 10. svibnja 2025. godine od svog susjeda Ive Burića budući da su u trenutku izgradnje predmetnog zida bili izvan Republike Hrvatske te su odmah po saznanju isto prijavili nadležnoj policijskoj postaji u Kaštelima. Opisano postupanje prijavili su 12. svibnja 2025. i nadležnom konzervatorskom odjelu, dana 13. svibnja 2025. građevinskoj inspekciji dok je dana 14. svibnja 2025. podnio kaznenu prijavu protiv tuženika zbog kaznenog djela protupravne gradnje te kaznenog djela oštećenja i izvoza kulturnog dobra.

1.4. Podneskom od 09. lipnja 2025. tužitelj je izvjestio sud da je u zakonskom roku za samopomoć u cijelosti uklonio betonski zid u prizemlju i na katu duž cijelog južnog pročelja nekretnine označene kao čest.zgr.16/2, k.o. Kaštel Lukšić te je uvažavajući navedeno uredio tužbeni zahtjev na način da je ispušten dio koji se odnosi na uspostavu ranijeg stanja. Nakon izrađenog nalaza i mišljenja podneskom od 07. svibnja 2026. tužitelj je precizirao tužbeni zahtjev.

1.5. Tužitelj je uz tužbu podnio i prijedlog radi osiguranja nenovčane tražbine privremenom mjerom kojom predlaže da se naloži protivniku osiguranja – tuženiku da ukloni zid čijim podizanjem da je izvršeno smetanje posjeda i time omogućiti predlagatelju osiguranja- tužitelju nesmetan prolazak preko čest.zgr.16/1 i nesmetan ulaz kroz vrata položena u prizemlju i prvom katu stambene zgrade izgrađene na čest.zgr.16/2, k.o. Kaštel Lukšić. Nakon što je sam uklonio predmetni zid te nakon provedenog vještačenja prijedlog je uredio sukladno kako je predmet spora označen u skici lica mjesta nalaza i mišljenja vještaka za geodeziju

2.1. U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da je tužitelj vlasnik i posjednik čest.zgr.16/2, k.o. Kaštel Lukšić, a tuženik vlasnik i posjednik čest.zgr.16/1. k.o. Kaštel Lukšić. Međutim, osporio je da bi tužitelj svojoj nekretnini pristupao preko dijela nekretnine u vlasništvu tuženika i to preko kamenog stubišta i balkon te betonskog platoa ispod balkona te da bi postojao suposjed tog dijela kako tvrdi tužitelja. Osporio je i postojanje posjeda prava služnosti preko ijednog dijela nekretnine tuženika. Smatra da zid koji je podignuo na svojoj nekretnini ne onemogućava tužitelju pristup u prizemlje i kat njegove nekretnine, kako to tvrdi tužitelj, budući da ima pristup svojoj nekretnini sa sjeverne strane s javnoprometne površine. Tužitelj usprkos tome, želeći učiniti nekretninu atraktivnijom "atraktivnijim pristupom moru" upućuje turističke goste da prolaze kroz dvorište tuženika. Smatra da tužitelj nema nikakvu objektivnu potrebu prolaziti kroz terasu tuženika upravo zbog postojanja samostalnog i neovisnog pristupa tužiteljevoj zgradi izravno s javnoprometne površine Šetalište Miljenka i Dobrile.

2.2. Pojašnjava da je u više navrata na mjestu prijepora dolazilo do neovlaštenog prolaska brojnih nepoznatih osoba što je uvelike narušilo privatnost osobnog doma tuženika te doprinijelo neprestanom nastanku štete kod tuženika jer se turisti tužitelja zadržavaju na stepenicama u dvorištu tuženika, rade buku, ostavljaju smeće...radi čega je tuženik u više navrata tijekom 2024. i 2025. tražio intervenciju policije.

2.3. Nadalje, a budući je tužitelj u međuvremenu samovlasno dana 09. lipnja 2025. uklonio zid na način da je naložio kćeri i suprugu da nasilno i protuzakonito sruše zid, tuženik smatra da tužitelj nema pravo na posjedovnu zaštitu, čak i kad bi bio mirni

posjednik, tuženik smatra da bi tužba bila nedopuštena jer se tužitelj koristio nedopuštenom samopomoći za koju u trenutku poduzimanja nisu postojali zakonski uvjeti. Također, navodi da je zid srušen prije nego je u predmetnoj parnici zasnovana litispendencija (tužbu zaprimio 12.lipnja 2025.)

2.4.U nastavku postupka detaljnije je elaborirao prigovor nedopuštene samopomoći sljedećom argumentacijom. Iz činjeničnog slijeda da bi tužitelj za navodno smetanje posjeda saznao dana 10.svibnja 2025., da je tužbu podignuo dana 04.lipnja 2025., a zid srušio dana 09.lipnja 2025. smatra da jasno proizlazi da nije zadovoljen prvi kriterij dopuštene samopomoći, a taj je da bi sudska zaštita stigla prekasno. Naime, time što je tužitelj već zatražio sudsku pomoć (tužba i privremena mjera) koju je mogao dobiti u kratkom roku po logici stvari isključen je objektivni zahtjev dopuštene samopomoći, a taj je da bi sudska pomoć stigla prekasno. Nadalje, smatra da ni ostala dva uvjeta (neposrednost opasnosti i razmjernost sile) nisu ispunjeni. Naime, samim time što je tužitelj imao na raspolaganju drugi ulaz u kuću ukazuje da tužitelju nije bila nužna sila niti samopomoć. Niti opasnost nije bila neposredna budući da tužitelj, prema vlastitom kazivanju, u trenu smetanja nije bio u Republici Hrvatskoj niti proizlazi da bi tužitelj ili treća osoba pretrpjeli neposrednu materijalnu ili tjelesnu posljedicu iz čega bi se dalo zaključiti postojanje konkretne opasnosti. Nije zadovoljen niti kriterij razmjernosti primijenjene sile budući da je rušenjem zida nanesene materijalna šteta te je postojala objektivna opasnost da dijelovi srušenog zida oštete druge dijelove tuženikove nekretnine ili ozljede treću osobu.

2.5.Upravo iz razloga što samopomoć nije bila dopuštena ni po jednom od tri kumulativna kriterija iz čl.27.st.1.ZVDSP tuženik smatra da nije primjenjiva sudska praksa koju tužitelj dostavlja u prilog opravdanja ispuštanja restitucijskog dijela, istu smatra primjenjivom isključivo kod dopuštene samopomoći, što ovdje nije slučaj.

2.6.Čak i neovisno navedenom tuženik, a vezano uz usklađeni tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži samo utvrđenje čina smetanja i zabrane budućeg smetanja, smatra da nisu ispunjeni uvjeti za izricanje zabrane za ubuduće jer ne postoji vjerojatnost ponavljanja smetanja jer tuženik nije, nakon što je odustao od ponovne gradnje, više ispoljavao nikakvo ponašanje koje bi upućivalo na namjeru ponavljanja čina.

2.7.Osporio je i aktivnu legitimaciju tužitelja budući da tužitelj nije osobno doživio smetanje posjeda jer u trenu saznanja za navodnu izgradnju zida nije bio u Republici Hrvatskoj već je za smetanje saznao posredno od susjeda, jednako kao i njegova kćerka Mirjam Elizabeth Novak. Tuženik smatra da je neposredni posjednik kćerka tužitelja, a ne tužitelj. Jednako tako, čak i ako bi se tužitelj imao smatrati posrednim posjednikom tuženik smatra da tužitelj nije dokazao da bi bio uspostavljen između tužitelja i njegove kćerke odnos temeljem kojeg bi tužitelj bio u položaju posrednog posjednika, a po mišljenju tuženika posredni posjednik nije ovlašten tražiti sudsku zaštitu na način koji bi nužno značio isključenje neposrednog posjednika (kćeri) iz parnice u kojoj se odlučuje o njezino faktičnom korištenju nekretnine (čl.23.st.2.ZVDSP).

3.1.U dokaznom postupku izvedeni su sljedeći dokazi :

- pregledane su isprave i dokumentacija : Zemljišnoknjižni uložak broj ZU 79 i 82 k.o.Kaštel Lukšić na dan 04.lipnja 2026., Zemljišnoknjižni uložak broj ZU 85 k.o.Kaštel Lukšić na dan 07.studenog 2024., izvod iz katastarskog plana za k.č.br.16/2, k.o.Kaštel Lukšić na dan 04.lipnja 2026., ispis oglasa sa internetske platforme Airbnb,Inc, e-mail korespondencija odvjetnice Edite Dvornik i Konzervatorskog odjela u Trogiru od 12.svibnja 2025., 23.svibnja 2025., 26.svibnja 2025., dopis Konzervatorskog odjela Trogir od 12.svibnja 2025. klasa 612-08/25-01/1172, kaznena prijava Borisa Novaka od 14.svibnja 2025., prijava bespravne gradnje građevinskoj inspekciji od 13.svibnja 2025., Isprava " Skica izmjere, veljače 2025.", Tripodij – geodezija , fotografije lica mjesta, rješenje Grad Kaštela, klasa UP/I-015-01/08-01/429 od 19.studenog 2008. , nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Ivana Mijanovića iz predmeta R1-386/25, kaznena prijava od 11.lipnja 2025., tužba iz predmeta ovog suda P-1362/2025 i Psp-90/2025, zapisnik iz predmeta Ovr-1557/2025 od 25.veljače 2026.

- očevid na licu mjesta uz sudjelovanje stalnog sudskog vještaka za geodeziju Zdeslava Veiga koji je izradio nalaz i mišljenje br.Pr-25/V/26

- saslušane su parnične stranke i svjedoci Miriam Elizabeth Novak, Ivo Burić, Ana Komšić i Ivan Mateljan.

3.2.Od izvođenja ostalih dokaza sud je odustao jer je činjenično stanje bilo moguće utvrditi iz izvedenih dokaza.

3.3.Na temelju tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti u smislu članka 8. Zakona o parničnom postupku (NN 148/11 - službeni pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

4. Predmet spora je zahtjev tužitelja radi utvrđenja čina smetanja posjeda nekretnine čest.zgr.16/2, k.o. Kaštel Lukšić s južne strane uključivši i vidik, prirodno svjetlo te posjed južnog pristupa u tu nekretninu i južnu fasadu te posjeda prava služnosti puta i to stvarne služnosti staze preko točno određenog dijela nekretnine oznake čest.zgr.16/1, k.o. Kaštel Lukšić, a koji posjed je tuženik zasmetao podizanjem zida na čest.zgr.16/1 uz među sa čest.zgr.16/2 uzduž njenog južnog pročelja, kako u prizemlju, tako i na katu. Dio tužbe je i zahtjev tužitelja da se tuženiku zabrani takvo i slično ponašanje za ubuduće.

5. Predmet raspravljanja u posjedovnoj parnici prema članku 441. ZPP-a ograničava se na raspravljanje i dokazivanje činjenica posljednjeg stanja posjeda i nastalog smetanja. Isključeno je raspravljanje o pravu na posjed, o pravnoj osnovi, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda ili o zahtjevima za naknadu štete.

6.Kako je tuženik prigovorio vrijednosti predmeta spora koju je tužitelj u tužbi označio na iznos od 500,00 EUR sud je raspravnim rješenjem od 15.prosinca 2025. sukladno članku 40.st.3.ZPP-a odredio vrijednost predmeta spora u iznosu od 1.500,00 EUR uzimajući u obzir da predmetni tužbeni zahtjev predstavlja nenovčani zahtjev kojim tužitelj traži utvrđenje čina smetanja posjeda prolaza te zabranu takvog ili sličnog budućeg smetanja. U konkretnom slučaju vrijednost od 1.500,00 EUR dodatno je opravdana prirodom i značajem predmeta spora. Smetanje se odnosi na prolaz koji predstavlja pristup nekretnini tužitelja, a tuženik je pristup fizički zapriječio

izgradnjom zida. Dakle, nije riječ o beznačajnom ili marginalnom načinu korištenja nekretnine, već o onemogućavanju pristupa nekretnini. Činjenica da je navedeni zid tijekom trajanja postupka uklonjen ne dovodi u pitanje vrijednost predmeta spora niti potrebu za sudskom zaštitom. Tužitelj sada traži utvrđenje počinjenog čina smetanja te zabranu takvog ili sličnog budućeg smetanja, odnosno upravo onu vrstu posjedovne zaštite koju je moguće pružiti i kada više nije moguće naložiti uspostavu ranijeg stanja.

7. Tužitelj je predložio da se predmetnom spisu spoji predmet ovog suda Psp-90/2025 radi zajedničkog raspravljanja i odluke navodeći da se radi o smetanju posjeda između istih stranaka na istom lokalitetu samo sa drugim činom smetanja. Sud nije našao procesno opravdanim spajati navedenu parnicu predmetnoj osobito imajući u vidu da je postupak smetanja posjeda hitan te se mora provesti u što kraćem roku bez nepotrebnog odugovlačenja. Radi navedenog procesnim raspravnim rješenjem od 15. prosinca 2025. odbio je prijedlog tužitelja.

8.1. Tužitelj je tužbom od 04. lipnja 2025. prvotno tražio da se (i) utvrdi opisani čin smetanja posjeda, (ii) naloži uspostava ranijeg stanja prije smetanja posjeda uklanjanjem podignutog zida te (iii) da se zabrani takvo i slično smetanje za ubuduće. Nakon što je sam uklonio navedeni zid tužitelj je podneskom od 13. lipnja 2025. uredio tužbeni zahtjev na način da je isпустиo tužbeni zahtjev kojim traži da sud naloži uspostavu ranijeg stanja odnosno da ukloni predmetni zid. Tuženik je tužbu zaprimio dana 12. lipnja 2025., dao odgovor na tužbu dana 20. lipnja 2025., a navedeni podnesak dana 07. srpnja 2025.

8.2. U konkretnom slučaju podnesak tužitelja od 13. lipnja 2025. neovisno o nazivu koji mu tužitelj dodjeljuje ("uređeni tužbeni zahtjev") sadržajno predstavlja smanjenje odnosno djelomično povlačenje tužbe budući je iz prvotno postavljenih zahtjeva izostavljen jedan samostalan zahtjev – onaj za uklanjanje zida, što je jasno razvidno iz samog sadržaja podneska.

8.3. Budući da je tuženiku dana 7. srpnja 2025. dostavljen podnesak tužitelja kojim je sadržajno smanjen tužbeni zahtjev, odnosno djelomično povučena tužba, tuženik je time bio obaviješten o djelomičnom povlačenju. Kako se u roku od 15 dana nije izjasnio da se povlačenju protivi, sukladno članku 193. stavku 2. ZPP-a smatra se da je pristao na povlačenje. Očitovanje tuženika od 29. srpnja 2025., kojim osporava osnovanost „uređenog tužbenog zahtjeva“ ne predstavlja pravodobno protivljenje povlačenju, već raspravljanje o preostalom dijelu tužbenog zahtjeva.

8.4. Slijedom navedenog sud je utvrdio djelomično povlačenje tužbe u točki III. izreke rješenja.

8.5. Nadalje, tužitelj je nakon provedenog vještačenja uredio tužbeni zahtjev uskladiвши ga sa geodetskom podlogom nalaza i mišljenja sudskog vještaka za geodeziju Zdeslava Veiga čemu se tuženik protivio navodeći da se protivi preinaci tužbe. S tim u vezi za navesti je da sud promjenu grafičke/geodetske podloge ne cijeni kao promjenu identiteta tužbenog zahtjeva imajući u vidu da se zahtjev i dalje odnosi na isti konkretno određeni prolaz i isti čin smetanja.

9. Svjedokinja Miriam Elizabeth Novak koju je tužitelj predložio do zaključenja prethodnog postupka saslušana je uz pomoć stalnog sudskog tumača za engleski jezik Karle Katalinić čemu je tuženik prigovorio navodeći da tužitelj nije do zaključenja naveo da bi za saslušanje predložene svjedokinje bilo potrebno sudjelovanje tumača. U odnosu na navedeno za istaći je da ZPP ne propisuje da uz prijedlog za saslušanje svjedoka stranka mora posebno predložiti i tumača. Time tužitelj nije u prekluziji da predloži da se pravodobno predloženi svjedok sasluša uz tumača jer tumač nije novi dokazni prijedlog.

10. Mjerodavno pravo sadržano je u odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 81/15. - službeni pročišćeni tekst, 94/17. - službeni pročišćeni tekst, dalje ZV).

11. Prema odredbi članka 21.st.1.ZV- a pravo na zaštitu posjeda prestaje protekom roka od trideset dana od dana kad je smetani saznao za čin smetanja posjeda i počinitelja, a najkasnije godinu dana od dana nastalog smetanja. Tužitelj navodi da je tuženik s podizanjem zida započeo 10. svibnja 2025., isto je dovršeno istog dana ili 11. svibnja 2025., dok tuženik u svom iskazu tvrdi da je zid podignuo u travnju implicirajući time da je tužba, koja je podnijeta dana 04. lipnja 2025., nepravodobna. Međutim, sam tuženik dokazom koji je priložio u postupku demantira vlastite navode. Naime, u kaznenoj prijavi od 11. lipnja 2025. (priložena uz podnesak od 25. studenog 2025.) koju je tuženik podnio protiv tužitelja radi kaznenog djela uništenja i oštećenja tuđe stvari sam tuženik navodi da je zid podignuo prije cca mjesec dana, što bi bilo u svibnju, a i sam je dajući iskaz u postupku pred ovim sudom u postupku broj OVR-1557/2025 iskazao da je zid podignuo u svibnju 2025. Slijedom navedenog, sud je cijenio vjerodostojnim iskaz tužitelja u dijelu u kojem je iskazao o vremenu smetanja posjeda. S obzirom da je tužba podnijeta dana 04. lipnja 2025. to sud utvrđuje da je ista podnijeta unutar roka iz čl. 21. st. 1. ZV-a.

12. Među strankama je nesporno da je predmetni zid podignuo upravo tuženik te da je isti po nalogu tužitelja srušen dana 09. lipnja 2025.

13. Ono što je među strankama sporno jest :

- je li tužitelj aktivno legitimiran za traženje posjedovne zaštite
- je li tužitelj bio mirni posjednik u trenu čina smetanja
- je li tuženik posjed tužitelja podizanjem zida samovlasno smetao
- je li upotrijebljena samopomoć bila dopuštena i posljedično ima li tužitelj pravo na sudsku zaštitu posjeda.

14.1. Odredbom članka 20. ZV- određeno je da je samovlast zabranjena; bez obzira na to kakav je posjed, nitko ga nema pravo samovlasno smetati, ako i smatra da ima jače pravo na posjed. Tko posjedniku bez njegove volje oduzme posjed ili ga u posjedovanju uznemirava, samovlasno je smetao njegov posjed.

14.2. Samovlasno zasmetani posjednik ima pravo na zaštitu posjeda. Pravo na zaštitu posjeda prestaje protekom roka od trideset dana od dana kad je smetani saznao za čin smetanja i počinitelja, a najkasnije godinu dana od dana nastalog smetanja.

14.3.Pravo na zaštitu posjeda ostvaruje se u posebnom postupku pred sudom (postupak zbog smetanja posjeda) ili putem samopomoći. (članak 21.st.1., 2. i 3.ZV-a).

14.4.Posjednik kojemu je posjed samovlasno smetan ovlašten je svoj posjed štiti putem suda, zahtijevajući da se utvrdi čin smetanja njegova posjeda, naredi uspostava posjedovnog stanja kakvo je bilo u času smetanja, te zabrani takvo ili slično smetanje ubuduće. Sud pruža ovu zaštitu posjeda u posebnom, hitnom postupku (postupku za smetanje posjeda), prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, bez obzira na pravo na posjed, pravni temelj posjeda, poštenje posjednika, kao i bez obzira na to koliko bi smetanje posjeda bilo u kakvu društvenom, javnom ili sličnom interesu. (članak 22.st.1.i 2.ZV-a).

14.5.Tko ima pravo na zaštitu posjeda, smije svoj posjed zaštititi za vrijeme trajanja rokova iz članka 21. stavak 3. ovoga Zakona i silom od onoga tko mu posjed samovlasno oduzme ili ga u posjedovanju uznemirava, ako je to nužno jer bi sudska pomoć stigla prekasno, a opasnost je neposredna, ali samo ako za zaštitu svoga posjeda ne primjeni silu veće jakosti nego li je primjerena okolnostima (dopuštena samopomoć).Dopuštenom samopomoći smije se umjesto posjednika poslužiti posjednikov pomoćnik u posjedovanju. (članak 27.st.1.i 2.ZV-a).

15.1.U nalazu i mišljenju vještaka za geodeziju predmet spora identificiran je kao dio čestice oznake čest.zgr 16/1, k.o. Kaštel Lukšić u površini od 6 m² kojeg je vještak na skici izmjere obilježio kao lik omeđen slovima A, B, C, D, E, F, A. Opisani lik u naravi predstavlja dvorišni dio čestice koje je u naravi izgrađeno stubištem (za kat) i podestom. Ostatak čestice čest.zgr.16/1 predstavlja stambenu građevinu anagrafske oznake Šetalište Miljenka i Dobrile 5, Kaštel Lukšić, a cijela ta čestica je u vlasništvu tuženika.

15.2.Čestica *16/2 predstavlja stambenu građevinu anagrafske oznake Šetalište Miljenka i Dobrile 5, 21215 Kaštel Lukšić. Čestica *16/2 se zemljišnoknjižno sastoji od dvije etažne cjeline tj. E-1 i E-2,obje u vlasništvu tužitelja.

15.3.Na priloženoj skici vještak je naznačio:

- položaj fasadnih otvora (vrata) prema *16/1 i *16/2 iz dvorišnog dijela
- ulaz sa sjeverne strane koji se prema trenutnoj katastarskoj podlozi nalazi na k.č. *16/3
- nekadašnji položaj spornog zida koji se nalazi na k.č. *16/1 k.o. Kaštel Lukšić.

15.4.Dakle, iz nalaza i mišljenja vještaka te provedenog očevida na licu mjesta proizlazi da se nekretnine tužitelja (*16/1) i tuženika (*16/2) (stambene kuće sa dvije etaže) nalaze jedna uz drugu i to tako da se južna fasada kuće tužitelja nalazi sjevernozapadno od pročelja kuće tuženika jugoistočno položene okomito prema kući tužitelja tako da obje kuće zatvaraju prostor koji u naravi predstavlja stubište s balkonom te podest ispod. Ta južna fasada kuće tužitelja u prizemlju ima ostakljena vrata, a na katu ostakljena vrata i prozor. Do tih vrata na katu može se pristupiti upravo preko stubišta i balkona koji se nalaze nekretnini tuženika, a dok se vratima kuće

tužitelja u prizemlju može pristupiti preko podesta koji se nalazi ispod balkona, a sve na čestici u vlasništvu tuženika.

15.5. Utvrđeno je na očevidu te u nalazu i mišljenju da tužitelj svojoj kući može pristupiti i sa sjeverne strane iz javne ulice što je vještak također prikazao u nalazu i mišljenju. Međutim, ono što je bitno napomenuti jest da postojanje ovog sjevernog ulaza nije pravno relevantno niti bitno za ocjenu o osnovanosti tužbenog zahtjeva u ovoj vrsti postupka. Odlučna je činjenica je li tužitelj bio posljednji mirni posjednik ovog južnog dijela pobliže preciziranog u tužbenom zahtjevu te je li mu tuženik taj posjed podizanjem zid samovlasno oduzeo.

15.6. Nadalje, iz nalaza i mišljenja proizlazi i da je tuženik zid bio podignuo na svojoj nekretnini, ali tik uz južnu fasadu kuće tužitelja, kako u prizemlju, tako i na katu na kojoj fasadi se nalaze vrata i prozor (kat) te vrata (prizemlje).

16.1. U postupku su izvedeni i personalni dokazi čiji se sadržaj izlaže u nastavku.

16.2. Saslušan kao parnična stranka tužitelj je naveo da se njegova kuća nalazi na adresi Miljenka i Dobrile broj 3 u Kaštel Lukšiću gdje danas živi njegova kćerka, a odmah uz nju istočno nalazi se kuća u vlasništvu tuženika, obje kuće imaju dijelove u prizemlju i na katu. Nekoć davno sve je to bila jedna kuća jednoga vlasnika. U prizemlju njegove kuće nalazi se stan te je tu i ulaz u stan. Taj ulaz u cijeloj dužini je tuženik zatvorio podigavši zid te više nije mogao ući tuda u stan. Na prvom katu također se nalazi dio njegove kuće do kojeg se pristupa stepeništem, a ujedno se time pristupa i dijelu kuće tuženika, i u odnosu na taj dio njegove kuće (konkretno vrata i prozor) tuženik je također sazio jedan zid te mu time onemogućen ulazak kao i dovod svjetlosti. Vrata, kako u prizemlju, tako i na katu su sa staklom. Navedene stepenice oduvijek su bile tu, u toj kući živjela je sestra njegovog djeda i stepenice su se oduvijek koristile na takav način. Nitko ih, pa ni prijašnja vlasnica, nije ometao u korištenju, kako tih stepenica tako i onog dijela prolaza u prizemlju. Prvi puta su zasmetani upravo kada je tu došao tuženik koji je kupio ovu kuću. Za podizanje zida saznao je tako da je o tome javio Ivo Burić koji im je dolazio preuzimati poštu. Po njegovom (tužitelj) nalogu kćerka i zet koji su se tamo zatekli srušili su zid, nakon čega im tuženik i dalje, kada je tu, brani da tu prolaze pri čemu je jednom prilikom prijetio njegovoj kćerki da će joj ubiti psa.

16.2. Pojasnio je da postoji još jedan ulaz sa sjeverne strane uz cestu koji je napravio ima par godina i radi se o jednom sporednom ulazu. Ulazna vrata stana nalaze se na broju 3. Stan u prizemlju sa sjeverne strane ima vrata povezana sa stepeništem do prvoga kata i kroz ova pomoćna vrata se može doći do tog dijela stana.

16.2. Naveo da mu je stalno mjesto boravka Kaštel Lukšić, da je na privremenom radu u Njemačkoj te u Kaštel Lukšić dođe kad god može. Kuću nije iznajmljivao turistima ni danas, ni ranije već samo podstanarima s tim da njegovoj kćerki koja je tu danas znaju doći prijatelji u posjet s tim da im tuženik prijeći prolazak južnim dijelom pa bi koristili pomoćni izlaz sa sjeverne strane kuće.

17.1. U stranačkom iskazu tuženik je naveo da je kuća na adresi Miljenka i Dobrile br. 5 je kuća u njegovom vlasništvu, a kupio ju je 2019. godine od skrbnika ženine tete. Radi se o čestice oznake 16/1 čiji sastavni dio je i stepenište sa balkonom te platoom ispod za kojeg tužitelj tvrdi da bi bio prolaz. Prilikom kupnje uvjerio se da je vlasništvo čisto te da nije opterećeno nikakvim teretima time ni služnosti. Tužitelj je 2017. godine pokrenuo postupak legalizacije svoje kuće, a pregledavajući te papire uočio je tužitelj ima ulaz u svoju kuću sa sjeverne strane, i to tri ulaza. Kada je kupio kuću na tužiteljevoj kući, kako u prizemlju, tako i na katu postojala su vrata, ali se je radilo o drvenim, a ne staklenim vratima kako to tvrdi tužitelj. Ta drvena vrata su bila do do legalizacije 2011. g. nakon čega je tužitelj promijenio ta vrata.

17.2. Tužitelj je cijelo vrijeme iznajmljivao kuću turistima ljeti, a zimi podstanarima. Čim je ušao u posjed svoje kuće po kupnji zabranio je tužitelju prolazak odnosno korištenje stepenica i balkona te platoa u prizemlju jer je isto njegovo vlasništvo. Međutim ponašanje turista koji bi tu dolazili je bilo poprilično strašno, isti bi bez ikakvog pitanja koristili balkon, terasu te ovaj plato. Često bi tu pili, a po dolasku iz izlaska i urinirali. Takvo stanje mu je bilo neizdrživo te je stalno izražavao zabranu da se to isto koristi i to na način da bi nekada verbalno zabranjivao, a nekada bi fizički stao na stepenice. S obzirom na sve navedeno više nije znao kako da se zaštiti te je odlučio podignuti zid u prizemlju i na katu, i to je učinio na svojoj parceli. Taj zid odnosno te zidove su srušili kćerka i zet tužitelja. Osporio je da bi prijetio kćerki tužitelja nasilno kako je tužitelj iskazivao. Sam zid je podigao u travnju, a srušen je u 10. svibnja 2025.

18.1. Saslušana kao svjedokinja kćerka tužitelja Miriam Elizabeth Novak iskazala je da prijavljena na adresi Šetalište Miljenka i Dobrile br 3 u Kaštel Lukšiću na kojoj se nalazi kuća koja je predmet spora odnosno u odnosu na koju je izvršeno tuženo smetanje posjeda. Tuženik je neposredni susjed koji je zatvorio prizemlje i prvi kat njihove kuće sa južne strane koja se sastoji od prizemlja u kojem se sa južne strane nalaze vrata koja su djelomično zatvorena, a djelomično u staklu te prozor. Na katu se nalazi druga etaža kuće koja sa južne strane također ima prozor te vrata koja su cijela u staklu. Do te etaže na katu pristupaju s južne strane stepenicama na koje se nastavlja terasa. Etaži u prizemlju pristupaju preko dvora koji se nalazi južno, a isti je u suvlasništvu tužitelja, tuženika i još trećih osoba, u nastavku toga dvora prema kući nalazi se plato koji je u vlasništvu tuženika odnosno u odnosu na koji im je tuženik pokazao papire da bi bio njegovo vlasništvo. Pojašnjava da se navedenim etažama kuće može pristupiti i sa sjeverne strane kuće, i to kroz jedan nedovršeni hodnik kojem se pristupa sa ulice te kada se uđe u isti nalaze se stepenice putem kojih se može pristupiti etaži u prizemlju i na katu. Taj pristup sa sjeverne strane upravo zbog nedovršenosti konstrukcije je nestabilan i nesiguran. Tuženik je u odnosu na njihove etaže sa južne strane dana 10. svibnja 2025. podigao zid. Osobno nije bila pristupna već ju je o tome prvotno obavijestio susjed Grgantov Junior koji ju je nazvao tog dana obavijestivši je da tuženik podiže sporni zid nakon čega su zamolili prijatelja Ivo Burića da ode vidjeti o čemu se radi. Nakon što ju je povratno Ivo izvijestio i potvrdio da tuženik diže zid o tome je obavijestila policiju. Također, susjeda Smilka Plepel ju je sutradan obavijestila da je zid podignut do kraja te joj je poslala fotografije. Dana 09. lipnja 2025. ona i suprug su srušili navedeni zid, što je tražio od nje otac budući da nije mogao doći sam jer se morao brinuti o majci. Pojašnjava da otac od kada je otišao u mirovinu pred 20-tak godina djelomično živi u Kaštel Lukšiću, djelomično u

Njemačkoj s tim što je u 2025.veći dio vremena proveo u Njemačkoj jer joj je majka bolesna. U vrijeme gradnje zida tužitelj da je bio u Njemačkoj. Dva dana nakon što su ona i suprug srušili zid, tuženik je tuženik pokušao izgraditi novi zid dva dana radi čega je zvala policiju.

18.2.U prošlosti su kuću iznajmljivali turistima tijekom ljeta, ali kuća nije bila u najmu u 2025. godini, dakle niti u ljeto te godine. Južni pristup prizemlju i etaži njihove kuće koristila je obitelj njenoga oca ranije kada nije bilo moguće pristupiti preko hodnika sa sjeverne strane kuće (pristup sa javne ulice), a taj južni pristup otac je koristio zapravo od rođenja te ga je i dalje nastavio koristiti, jednako kao i svi članovi, a i turisti kada je kuća bila u ljetnom najmu. Navodi da od glavnog ulaza kuće postoji sa zapadne strane jedan uzak prolaz koji vodi do mora prema jugu.

18.3.Dalje iskazuje da u početku nije bilo problema između tužitelja i tuženika glede predmetne nekretnine. Navodi da se je bila dogovorila sa Anom Komčić da oni mogu koristiti njihove stube za gore za koje je otac mislio da su njihove, a da oni mogu koristiti njihov balkon kada nema turista. Sa tuženikom i njegovom suprugom Anom su se upoznali kad su oni kupili susjednu kuću, ali tu nikad nisu živjeli već su davali kuću u najam. Problem je nastao kada su oni tražili da potpišu da oni mogu dignuti jedan kat što su i napravili, ali su se tada javili konzervatori sa obrazloženjem da to nije moguće odnosno dozvoljeno. Sve navedeno bilo je u 2021. godini ili krajem 2020. godine. U početku se tuženik i njegova obitelj nije protivio korištenju stepenica jer su se držali dogovora, kasnije kad su počeli opisani problemi počeli su ispoljavati protivljenje.

19.Svjedok Ivo Burić naveo je da živi u blizini predmeta spora na udaljenosti 5 minuta hoda, a sa kćerkom tužitelja prijateljuje oko 15-tak godina. Tako bi na njenu zamolbu znao otići i uzeti poštu iz poštanskog sandučića koji se je nalazio u prizemlju kraj vrata sa južne strane, znao bi otvoriti kuću kada bi dolazili njihovi turisti ili prijatelji, a to bi činio upravo ovim južnim prilazom. U odnosu na sporni događaj naveo je da ga je Miriam nazvala kazavši da joj je netko od susjeda dojavio da se podiže zid ispred njene kuće te ga je zamolila da ode vidjeti o čemu se radi i da kontaktira policiju. Došao je na lice mjesta, tu sam zatekao u prizemlju zid u nastanku, otprilike je bio podignut do visine cca 1,5 metara, tu su bili i neki radnici, a na katu je bio započet zid odnosno da je bila postavljena jedna linija. Kontaktirao je policiju te je zapravo i Miriam bila na liniji dok je bio u komunikaciji sa policijom. Kasnije više nisam koristio ovaj južni prilaz jer ga je tuženik zamolio da više ne prolazi tuda, a zamolio ga je par godina prije izgradnje odnosno podizanja zida. To je poštivao te je pristupao kući sa sjeverne strane radi preuzimanja pošte iz sandučića koji se je nalazio uz vrata sa južne strane, a sve kako bi izbjegao prolaziti ovim dijelom u odnosu na kojeg ga je tuženik zamolio da ne prolazi više jer nije želio nikakve sukobe. Naime, svjedok je naveo da je su se tužitelj i tuženik neko vrijeme tolerirali, to je bilo prije 10-tak godina, ali unazad par godina da su počeli problemi vezani uz korištenje ovih južnih vrata i stepenica, u prizemlju i na katu. Radi navedenog pretpostavio je da upravo tuženik podignuo predmetni zid.

20.Svjedokinja Ana Komišić, supruga tužitelja posvjedočila je da su kuću u Kaštel Lukšiću na adresi Miljenka i Dobrile broj 5 koja se nalazi uz kuću tužitelja kupili smo je 2019. Tužitelj ne stanuje u svojoj kući, eventualno dođe prilikom pripreme za turiste, a kuća se i dan danas iznajmljuje u turističke svrhe. Prvih par godina je situacija bila

donekle u redu, međutim s vremenom su turisti zapravo počeli koristiti njihove stepenice i plato u prizemlju. S vremenom je postalo sve gore i gore jer bi znali tu ostavljati svoje stvari čime bi zapravo njima bio otežan pristup vlastitoj nekretnini. Navodi da tužitelj zapravo ima 4 ulaza u svoju nekretninu, dva sa sjeverne strane i dva sa južne strane (jedan u prizemlju i jedan na katu). U odnosu na ovu situaciju sa korištenjem njihovih stepenica i platoa, izrazili su protivljenje takvom načinu korištenja s obzirom da se radi o njihovom isključivom vlasništvu, prvotno je bila postavila pregrade kao svojevrzne prepreke u prostoru. Situacija je sve više postajala gora i stanje je postajalo neizdrživo te je na koncu rekla da se ovaj zid podigne želeći time poslati svojevrstu poruku da se radi o njihovom isključivom pravu vlasništva. Svjedokinja dodatno navodi da su i oni svoju kuću dali u turistički najam želeći time zapravo primjerom osvjedočiti tužitelju kakav pakao zapravo mogu prouzročiti razno razni turisti gdje je čak bilo i tuče između turista u odnosu na što je intervenirala i policija. Kuću tužitelja u zimskom periodu znali su koristiti podstanari. Članica obitelji od koje kuću kupila nikad nije imala ovakvih problema sve dok zapravo po naslijeđivanju nije došao tužitelj (period 2005.-2007.), ranije imala kome braniti prolaz jer tu nikoga nije bilo. Decidirano je osporila postojanje ikakvog dogovora kako je to opisala svjedokinja Miriam Elizabeth Novak. Navodi da je njen suprug spriječio Borisa Novaka u pokušajima da prolazi stepenicama i platoom.

21. Svjedok Ivan Mateljan iskazao je da je poznata dinamika odnosno način korištenja nekretnina parničnih stranaka budući da živi u blizini predmeta spora još od 80-tih godina prošlog stoljeća. Tako je pojasnio da je nekretninu tužitelj naslijedio od svoje tete 2006., a sastojala se je od prizemlja u kojem se nalazila štala sa drvenim vratima kojoj se pristupalo isključivo sa sjeverne strane. Postojala je i etaža na katu na kojoj su također bila drvena vrata zajedno sa manjim prozorom poviše vrata. Tom prostoru se je također pristupalo sa sjeverne strane, s tim da su tu zapadno postojale jedne drvene skale koje je tužitelj kasnije maknuo te je taj cijeli prostor zazidao. Postojeće kamene skale su vlasništvo tuženika, a istima se pristupa do gornje etaže objekta kuće u vlasniku tuženika. Tužitelj je 2010. ta vrata drvena u prizemlju proširio, a čemu se obitelj Komšić protivila. Od sjevernih vrata ulaza u nekretninu gospodina Novaka postoji zapadno prolaz odnosno mala ulica širine 50-60 cm kojom se sa glavne ulice sa sjeverne strane može spustiti prema moru. Poznato mu je da je bilo prigovaranja od strane Komšića te je par puta intervenirala policija. Nadalje, naveo je da se kuća Novakovih se koristi za turistički najam, obitelj Novak kad dođe prilazi kući sa sjeverne strane, tužitelj kamenim skala ne prolazi možebitno bi mogao prolaziti južnim pristupom samo kada zna da nema tuženika. Naveo je da tužitelj ima drugu kuću u Kaštel Lukšiću. Posebno upitan čija bi bila betonirana čestica koja se nalazi na dnu skala svjedok je naveo da taj dvor pripada kući tuženika, a u dijelu obitelji Prdić, ali nikako kući tužitelja.

22. Saslušan kao parnična stranka tuženik je iskazao da su ranije tu bila drvena vrata koja je tužitelj promijenio kada je legalizirao kuću 2011. Nadalje, naveo je (tuženik) da je kuću na čestici 16/1 zajedno sa stepenicama, balkonom i podestom kupio 2019. Tužitelj tvrdi da se južnom dijelu njegove kuće odavno pristupalo preko ovih stepenica i balkona te podesta čemu sud poklanja vjeru budući takav način korištenja proizlazi i kao logičan zaključak iz zatečene prostorne situacije. Naime, kako je ranije navedeno neposrednim opažanjem na očevidu sud se uvjerio da se na južnom

pročelju kuće tužitelja nalaze staklena vrata sa prozorom do koje pristupa putem kamenih stepenica i balkona dok se u prizemlju tog pročelja nalaze staklena vrata. Dakle, navedeno jasno ukazuje na postojanje prostorne komunikacije o kojoj iskazuje tužitelj. Na koncu, i iz starih fotografija priloženih u spis uočava se isti prostorni komunikacijski uzus.

23.S obzirom da je tužitelj ostakljena (providna) vrata zajedno sa prozorom postavio još od 2011. to sud zaključuje da posjed južnog dijela kuće zajedno sa fasadnim pristupom uključuje i dovod odnosno uživanje vidika i prirodnog svjetla. Sukladno članku 19.st.2.ZV-a smatra se da je posjed nakon što je stečen traje neprekidno dalje, pa onaj tko tvrdi da je prestao ili da je bio prekinut treba dokazati da su nastupile okolnosti zbog kojih je posjed prestao.

24.Tuženik tvrdi da je tužitelju prestao (miran) posjed jer mu je zabranjivao prolazak i to verbalno, a ponekad i stavljanjem prepreka te da je tražio u više navrata i intervenciju policije. U odnosu na navedeno za istaći je da verbalno protivljenje može biti dokaz da je između stranakama postojao spor o pravu, ali nije samo po sebi fizičko oduzimanje posjeda. Samo verbalno protivljenje ne znači nužno da je posjed prestao biti miran. Naime, očito da nakon verbalnih zabrana tužitelj nije prestao sa izvršavanjem faktične vlasti odnosno faktičnim izvršavanjem sadržaja služnosti o čemu možda najbolje svjedoči samo ponašanje tuženika. Naime, da se je tužitelj " pokorio" zabranama tuženika ne bi bilo potrebe da tuženik fizički izgradi zid da bi zaustavio prolaz pa je isto snažan činjenični pokazatelj da je do tada tužitelj i dalje faktično izvršavao sadržaj služnosti prolaska odnosno staze.

25.Također, imajući u vidu kontinuitetnu funkciju posjeda, nije odlučno što tužitelj u trenu podizanja zida nije bio u Republici Hrvatskoj, Jednako tako, istaći je da posjedovnu zaštitu prema trećima uživa posjednik neovisno o načinu na koji ostvaruje faktičnu vlast odnosno izvršava sadržaj prava služnosti, dakle bio on neposredni ili posredni posjednik ili posjed uživa preko pomoćnika u posjedovanju. Utoliko nije osnovan prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja.

26.Podizanjem zida od betonskih blokova bez volje tužitelja uz prizemlje i kat južne fasade kuće tužitelja čime je zazidao dvojna vrata i prozor tuženik je tužitelju oduzeo posjed zadnji mirni i faktični posjed nekretnine označene kao čest.zgr. 16/2 K.O. Kaštel Lukšić s južne strane, što uključuje i posjed vidika, posjed prirodnog svjetla, posjed južnog pristupa u tu nekretninu i posjed pristupa južnoj fasadi iste te zadnji mirni i faktični posjedu prava služnosti puta, i to stvarne služnosti staze preko nekretnine tužitelja. Time je izvršio samovlasno smetanje posjeda pa tužitelj ima pravo na zaštitu posjedu u postupku smetanja posjeda ili putem samopomoći.

27.Dana 09.lipnja 2026. tužitelj je preko kćerke i njenog supruga srušio predmetni zid kako bi omogućio uspostavu ranijeg stanja odnosno kako bi povratio zasmetani posjed. Utoliko potrebno je raspraviti jesu li ispunjene zakonske pretpostavke da bi takva samopomoć dobila atribuciju dopuštene. Člankom 27. ZV-a propisani su uvjeti dopuštene samopomoći :

- da je upotreba sile da bi se posjed vratio nužna jer bi sudska pomoć stigla prekasno

- da je opasnost neposredna
- da primijenjena sila primjerena okolnostima.

28.U ovom postupku sud je utvrdio da je tužitelj, bilo osobno bilo putem drugih osoba prije izgradnje zida faktično izvršavao sadržaj svog posjeda, odnosno sadržaj prava prolaza preko predmetnog prostora kojim je pristupao južnoj strani svoje kuće te prizemlju i katu.Tuženik je izgradnjom zida neposredno uz pročelje kuće, na udaljenosti od svega približno par centimetara od vrata i prozora, fizički izmijenio postojeće posjedovno stanje, onemogućio dotadašnji pristup te bitno ograničio prodor prirodnog svjetla kroz prozore.

29.Naime, podizanjem zida tuženik je onemogućio južni pristup kako se ranije koristio te je potpuno zatvorio prizemni i katni pristup s te strane. Nadalje, zid je zatvorio prozore i bitno smanjio prirodno svjetlo, a sam stambeni prostor je postao mračniji što je vidljivo iz priloženih fotografija. Navedeno ozbiljno ukazuje da je postojala neposredna opasnost od daljnjeg i trajnog zadiranja u posjed te da se ne radi o običnom posjedovnom sporu oko prolaska.

30.Ocjena suda je da takvo stanje nije predstavljalo samo završeno smetanje, nego trajnu fizičku prepreku čije je postojanje iz dana u dan održavalo protupravno izmijenjeno posjedovno stanje. Upravo zato sud cijeni da je opasnost za posjed bila neposredna, a potreba za njegovom trenutnom zaštitom stvarna. Tužitelj je reagirao u kratkom roku i zid uklonio unutar 30 dana od njegova postavljanja, čime je postupio u zakonskom roku za samopomoć i bez nepotrebnog odgađanja. Sudska pomoć u vidu takve zaštite posjed svakako se nije mogla očekivati u neposrednom kraćem roku.

31.Ono što sud smatra odlučnim jest da je u trenu poduzimanja samopomoći i dalje postojalo trajno i neposredno smetanje te bi čekanje na konačnu sudsku odluku značilo produljenje već uspostavljenog protupravnog stanja. Primijenjena samopomoć je u tim okolnostima predstavljala neposrednu zaštitu postojećeg posjeda pa prethodno podnošenje tužbe samo po sebi ne isključuje primjenu čl.27.ZV-a.

32. Samopomoć kojoj je tužitelj pribjegao bila je usmjerena isključivo na uklanjanje prepreke kojom je posjed bio smeten i na uspostavu prethodnog faktičnog stanja, odnosno na vraćanje stanja koje je postojalo prije samovoljnog postavljanja zida. S obzirom da je zid uklonjen u mjeri potrebnoj za ponovnu uspostavu prethodnog stanja, sud cijeni da je primijenjena sila bila razmjerna okolnostima.

33. U tijeku postupka tuženik je opetovano naglašavao da je tužitelj imao i drugi, sjeverni ulaz u kuću. Međutim, ta činjenica ne isključuje sama po sebi dopuštenost samopomoći. Postojanje alternativnog pristupa ne znači da je tuženik imao pravo jednostrano ukinuti dotadašnje faktično izvršavanje prava prolaza niti da je tužitelj izgubio posjed južnog pristupa. Predmet zaštite bio je upravo konkretni posjed koji je tuženik fizički poremetio.

34.Stoga, promatrajući sve okolnosti zajedno (dugotrajnije prethodno faktično izvršavanje posjeda, izgradnju zida neposredno uz kuću, onemogućavanje

dotadašnjeg pristupa južnoj strani kuće, bitno smanjenje prirodnog osvjetljenja, trajanje tako nastalog smetanja, uklanjanje zida unutar 30 dana te ograničavanje intervencije na uklanjanje upravo one prepreke kojom je posjed bio smeten) sud utvrđuje da je postavljanjem zida tuženik stvorio takvo neposredno zadiranje u dotadašnje faktično korištenje stana da je za učinkovitu zaštitu posjeda bilo nužno odmah ukloniti prepreku. Stoga zaključuje da je tužitelj imao opravdanu potrebu za neposrednom zaštitom svog posjeda i da je poduzeta samopomoć bila dopuštena u smislu članka 27. ZV-a.

35. Na koncu valjalo je i raspraviti ima li tužitelj pravo tražiti sudsku zaštitu svog posjeda kad je u međuvremenu isti sam zaštitio odnosno vratio uspostavljajući rušenjem zida stanje prije smetanja posjeda. S tim u vezi sud je mišljenja da naknadno uspostavljanje prijašnjeg posjedovnog stanja dopuštenom samopomoći ne oduzima tužitelju pravo na sudsku posjedovnu zaštitu. Uspostavom ranijeg stanja otpada samo potreba za restitucijskim dijelom zaštite, dok ostaje pravni interes za utvrđenje počinjenog čina smetanja i osobito za zabranu budućeg istog ili sličnog smetanja.

36. Takvo je pravno shvaćanje Vrhovni sud Republike Hrvatske izričito zauzeo u odlukama Rev-1225/2022-2 od 16. svibnja 2023. i Rev-439/2025-2 od 5. studenoga 2025. Sud je izričito zaključio da dopuštena samopomoć ne dokida pravo na sudsku zaštitu jer su samopomoć i sudska zaštita različiti načini zaštite posjeda, a sudska zaštita ima jedan element koji samopomoć nema, a to je zabrana daljnjeg uznemiravanja.

37. Slijedom sve iznijetog sud je ocijenio osnovanim utvrditi opisano smetanje posjeda i zabraniti takvo i slično smetanje ubuduće, radi čega je odlučeno kako je istaknuto u točki I. i II. izreke rješenja.

38. Osnovanost predložene privremene mjere, kako glavne tako i podrednih, sud je procjenjivao kroz odredbe čl. 346. st. 1. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 12/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22, 6/24, dalje OZ). S obzirom da je tužitelj vratio posjed dopuštenom samopomoći te da tuženik nije više ispoljavao ponašanje koje bi ukazivalo na ugrozu postojećeg posjedovnog stanja na štetu tuženika sud ne nalazi da postoje okolnosti koje bi ukazivale na vjerojatnost opasnost da bi bez predložene mjere tuženik spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine u vezi zaštite posjeda, osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari, niti da postojeće stanje i odnosi među strankama upućuje na potrebu određivanja mjere radi prevencije nasilja ili nastanka nenadoknadive štete. Radi navedenog odbijen je glavni te oba podredna prijedloga.

39. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1., čl. 155. i 151. ZPP-a. uz napomenu da je uspjeh tužitelj utvrđen odnosno cijenjen i u odnosu na djelomično povlačenje imajući u vidu da je utvrđeno da je upotrijebljena samopomoć glede rušenja zid bila dopuštena.

40. U odnosu na troškove tužitelja koji se odnose na odvjetničko zastupanje visina istih odmjerena je prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23, dalje Tarifa) i to prema Tbr. 7. t. 2. koja propisuje da odvjetniku u postupku radi smetanja posjeda pripada jednokratna nagrada u visini od

250 bodova, koja obuhvaća najviše do četiri radnje za svaki prvostupanjski postupak, a za svaku daljnju radnju u navedenim postupcima odvjetniku pripada nagrada u visini od 50 bodova. Slijedom navedenog tužitelju je priznat trošak na ime odvjetničkog zastupanja u ukupnom iznosu od 1.875,00 EUR, a odnosi se na : jednokratnu nagradu u iznosu 500,00 EUR, sastav podneska od 04.12.2025., 07.05.2026., 01.06.2026., 01.09.2026. po 100,00 EUR svaki, sastav podneska od 19.11.2025., 12.01.2026., 22.04.2026., 29.07.2026. po 25,00 EUR svaki (Tbr.8.t.4.) i zastupanje na ročištu 15.12.2025., 27.02.2026., 15.05.2026., 24.08.2026., 11.09.2026., 100,00 EUR po ročištu, sve uvećano za 25% PDV-a.

42. Tužitelju je priznat i plaćeni trošak vještačenja i očevida u iznosu od 649,48 EUR, više zatraženo do 720,00 EUR nije priznato, niti trošak sudskog tumača koji trošak tužitelj nije dokumentirao.

43. Glede sudskih pristojbi u prvom redu za navesti je da se za potrebe određivanja visine sudske pristojbe sukladno čl.21.st.2.Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 118/18, 51/23) kao vrijednost predmeta spora u parnicama radi smetanja posjeda uzima iznos od 663,61 EUR. Utoliko pristojbena obveza tužitelja za tužbu za prijedlogom za određivanjem privremene mjere iznosi 39,81 EUR (Tar.br.1.st.1. i Tar.br.1.st.2, Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi NN 37/23) te pristojbena obveza za rješenje o smetanju posjeda iznosi 60,00 EUR (Tar.br.2.st.1.Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi NN 50/26). Dakle, po ovoj osnovi tužitelju je priznat trošak u iznosu od 99,81 EUR dok za više zatraženo u iznosu od 0,19 EUR trošak nije priznat.

44. Dakle, tužitelju je na ime parničnog troška ukupno priznat trošak u iznosu od 2.624,29 EUR dok je za više zatraženo za iznos od 70,71 EUR zahtjev odbijen kao neosnovan.

45. Kako je punomoćnik tužitelja pristupio na ročište za objavu to je tužitelju priznat i trošak pristupa na ročište za objavu u iznosu od 62,50 EUR.

U Splitu, dana 02.listopada 2026.

SUDAC
Branka Šolić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU : protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba u roku od 15 dana od primitka. Žalba se podnosi putem ovog suda, a istoj odlučuje nadležni županijski sud.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se rješenje objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava rješenja obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se rješenje objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se rješenje objavljuje, smatra se da je dostava rješenja obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka istog. DNA :

- punomoćniku tužitelja
- punomoćniku tuženika

Dokument je elektronički potpisan:

Branka Šolić

Vrijeme potpisivanja:

02-10-2026

08:28:31

DN:

C=HR

O=OPĆINSKI SUD U SPLITU

2.5.4.97=#0C1156415448522D3631393830363038393334

OU=Signature

S=Šolić

G=Branka

CN=Branka Šolić

Broj zapisa: **9-3088e-07033**

Kontrolni broj: **0705b-06f0c-9a50a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Branka Šolić, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.